

бѣха оттеглили въ долината отъ двѣтъ страни на Св. Никола и се ограничиха само съ водението на безцѣлна стрѣлба.

Генералъ Радецки, слѣдъ като оставя нѣколко роты на источния и западния склонъ на височината за противодействие на посѣгателството на турцитѣ срѣщу фланговетѣ му, заповѣда на полковника Тяжелникова да се спустне съ три роты въ атака срѣщу „избранниците“. Слѣдъ като противника биде обсипанъ съ градъ куршуми и картечь, ротитѣ тръгватъ напредъ, но и тѣ отъ своя страна бѣха срѣщнати съ силенъ огънь и сж принудени да отстъпятъ въ окопитѣ си. Слѣдъ това, атакитѣ се повтарятъ още нѣколко пѣти. Генералъ Радецки ввежда послѣдователно въ бой по голѣмата частъ отъ своитѣ сили. Часа около 10, най послѣ русситѣ сполучватъ да достигнатъ до турскитѣ окопи и съ щикове изгонватъ защитниците имъ отъ тѣхъ. Съ отстъпването на „избранниците“ отстъпиха сжщо и частитѣ отъ 1-ва и 2-ра турска бригади, които на нѣколко пѣти се опитаха да се хвърлятъ на Св. Никола отъ истокъ и западъ, но които всѣки пѣтъ биваха отбивани отъ дѣйствиата на фланговитѣ роты и отъ огъня на артилерията (1-ва и 4-та батареи отъ 14-та артилерийска бригада).

Едноврѣменно съ боя на Св. Никола, турцитѣ, както помѣнахме и по горѣ, бѣха рѣшили да атакуватъ и Волинската височина. За тѣзи цѣль шестѣхъ баталиона на Весселъ паша се приближиха скрито прѣзъ нощта до рускитѣ аванпости и се спрѣха въ гората на разстояние около стотина крачки. Баталионитѣ вървахъ въ три линии, по два въ всѣка, и на сближени дистанции. Часа въ 5, когато бѣше почнало вече да се зазорява, турцитѣ изведнѣжъ искачатъ отъ шумата и се нахвърлюватъ на прѣднитѣ двѣ роты. Послѣднитѣ не свариха даже да направятъ по единъ залпъ. Слѣдъ това, прѣвитѣ два табора продължаватъ настѣплението по отстъпвающитѣ русски роты. Обаче подполковникъ Сендецъ